

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-304/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Ocena skutków dla środowiska robót związanych z przebudową tras narciarskich)

(2007/C 269/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włosa (przedstawiciele: I. M. Bragulia i G. Fiengo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 ust. 2-4 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7) — Naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) — Powiększenie terenów narciarskich Santa Caterina Valufra położonych w parku narodowym Stelvio (obszar specjalnej ochrony IT 2040044) bez przeprowadzenia oceny skutków projektu dla środowiska — Brak przyjęcia przepisów mających na celu uniknięcie niepokożenia oraz pogorszenia stanu siedlisk gatunków, dla których ten obszar ochrony został wyznaczony

Sentencja

1) Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy art. 6 ust. 2-4 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, z tego powodu, że:

- zezwoliła na podjęcie działań mogących istotnie oddziaływać na obszar specjalnej ochrony IT 2040044 Parco Nazionale dello Stelvio, nie poddając ich odpowiedniej ocenie skutków w świetle celów ochrony tego obszaru;
- zezwoliła na takie działania, nie przestrzegając przepisów zezwalających na realizację przedsięwzięcia pomimo negatywnej oceny skutków i w braku innych rozwiązań alternatywnych wyłącznie z powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego i dopiero po przyjęciu wszelkich środków kompensujących, niezbędnych dla zapewnienia ochrony ogólnej spójności programu Natura 2000, i powiadomieniu o nich Komisji Wspólnot Europejskich,

— nie podjęła działań zmierzających do uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków oraz niepokożenia gatunków, dla których wyznaczony został obszar specjalnej ochrony IT 2040044 Parco Nazionale dello Stelvio.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de San Sebastián) — Yolanda del Cerro Alonso przeciwko Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

(Sprawa C-307/05) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzula 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Zasada niedyskryminacji — Pojęcie „warunków pracy” — Dodatek za staż pracy — Włączenie — Obiektywne powody uzasadniające różne traktowanie — Brak)

(2007/C 269/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social de San Sebastián

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yolanda del Cerro Alonso

Strona pozwana: Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Social de San Sebastian — Wykładnia dyrektywy 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) w sprawie pracy na czas określony (Dz.U. L 175, str. 43) — Warunki pracy obejmujące lub nie warunki ekonomiczne — Dodatek za staż pracy — Nieprzyznanie wskutek porozumienia związków zawodowych reprezentujących personel z administracją — Wystarczające obiektywne powody

Sentencja

- 1) Wykładni pojęcia „warunki pracy”, zawartego w klauzuli 4.1 porozumienia ramowego zawartego w dniu 18 marca 1999 r. załączonego do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego zawartego przez UNICE, CEEP, ETUC w sprawie pracy na czas określony, należy dokonać w ten sposób, że może ona stanowić podstawę roszczenia takiego jak to w postępowaniu przed sądem krajowym, zmierzającego do przyznania pracownikowi zatrudnionemu na czas określony dodatku za staż pracy zarezerwowanego w prawie krajowym tylko dla pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony.
- 2) Wykładni klauzuli 4.1 porozumienia ramowego należy dokonać w ten sposób, że sprzeciwia się ona wprowadzeniu różnego traktowania pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, które to rozróżnienie uzasadnione miałyby być tylko tym, iż wprowadza je przepis ustawy bądź wykonawczy państwa członkowskiego albo porozumienie zbiorowe zawarte między związkami zawodowymi reprezentującymi personel i danym pracodawcą.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Federalnej Niemiec

(Sprawa C-318/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 18, 39, 43 i 49 WE — Przepisy w dziedzinie podatku dochodowego — Czesne — Ograniczenie prawa do odliczenia do czesnego płaconego prywatnym instytucjom krajowym)

(2007/C 269/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross i R. Lyal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i U. Forsthoff, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18, 39, 43 i 49 WE — Przepisy krajowe w dziedzinie podatku dochodowego wykluczające w sposób bezwarunkowy możliwość odliczenia od podatku w przypadku wydatków na kształcenie dzieci w przypadku uczęszczania do szkoły za granicą

Sentencja

- 1) Poprzez wyłączenie w sposób generalny czesnego związanego z uczęszczaniem do szkoły położonej w innym państwie członkowskim z odliczenia od podatku tytułem wydatków szczególnych przewidzianych w § 10 ust. 1 pkt 9 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), w brzmieniu z dnia 19 października 2002 r., Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 18, 39, 43 i 49 WE.
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10. 2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 września 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej

(Sprawa C-388/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Ochrona siedlisk przyrodniczych — Dzika fauna i flora —
Park Narodowy Gargano)

(2007/C 269/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, adwokat G. Fiengo)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 4 dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) oraz art. 6 ust. 2, 3, 4 i 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7) — Obowiązek podjęcia odpowiednich działań w celu uniknięcia na specjalnym obszarze ochronnym pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków — Rozwój przemysłu oddziałujący na park narodowy w Gargano